

عنوان مقاله:

جایگاه سنجش و ارزشیابی در آموزش ریاضی (استفاده از رویکرد نقادی و خیرگی در ارزشیابی)

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی توسعه و ترویج علوم انسانی در جامعه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

سینا کمانگریور - دبیر آموزش و پرورش منطقه کامیاران

خلاصه مقاله:

با توجه به زیاد بودن حجم کتاب ها بیشتر معلمان فرصت چندانی برای ارزشیابی ندارند و همین امر موجب شده که نارضایتی خود را اعلام دارند. اما تا ارزشیابی صحیح از دانش آموزان به عمل نیاید، دبیر و والدین دانش آموزان وضعیت آنها را نمی توانند به درستی بررسی نمایند که آیا پیشرفتی در او طی فرآیند تدریس حاصل گردیده یا خیر. ارزشیابی وسیله ای است که بدون استفاده از آن فعالیت های آموزشی صرف رها کردن تیری در تاریکی خواهد بود. ارزشیابی یکی از ارکان مهم و جدایی ناپذیر آموزش و پرورش است که موجب شناسایی نیازهای آموزشی می شود. ارزشیابی برای همه در وصف مورد توجه و اهمیت بوده است، به خصوص در درس ریاضی با تغییر رویکرد آموزشی به طور طبیعی، روش ها و نگاه ها به ارزشیابی هم تغییر پیدا کرد. اندازه گیری نمرات دانش آموزان به عنوان جزء لاینفک ارزشیابی در نظر گرفته می شود نه خود ارزشیابی. در واقع ارزشیابی فراهم نمودن اطلاعات برای تصمیم گیری است. در این مقاله سعی شده رویکردی جدید که می تواند در سنجش و ارزشیابی ریاضی در دوره ابتدایی استفاده گردد معرفی شود، به امید اینکه این رویکرد مورد توجه علاقمندان به ارزشیابی آموزشی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

ارزشیابی، آموزش و پرورش، ریاضی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/996702>

